І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 55. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го БЕРЕЗНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 23, 1972 No. 55. VOL. LXXIX.

Юрія Шухевича — сина сл. п. гол. командувача УПА мали арештувати знову

Юрій Шухевич

Мюнхен. — Згідно з повідомленням ульмівських „Українських Вістей" з 27 лютого ц. р. на Кавказі арештовано знову Юрія Шухевича, сина сл. п. ген. Романа Шухевича - Чупринки, гол. командувача Української Повстанчої Армії. Вперше був арештований Юрій Шухевич 1948 року, мавши всього 15 років. В 1956 році його звільнено, але совєтський прокурор оскаржив це звільнення і Юрія Шухевича запроторено знову в тюрму. В 1958 році, напередодні звільнення, його поставлено в стан обвинувачення за антисовєтську пропаганду й агітацію серед в'язнів і львівський обласний суд засудив Юрія Шухевича на поновних десять років таборів суворого режиму. Засудили його головним чином за те, що він відмовився осудити діяльність свого батька. Після звільнення з ув'язнення в 1968 році Юрій Шухевич, не одержавши дозволу повернутися в Україну, поселився в Нальчику на Кавказі. Він одружений і має одну дитину.

Конґресмен Форд виступив в обороні переслідуваних в Україні

Вашінґтон. — Провідник республіканської меншости у Палаті Репрезентантів, конґресмен Джеральд Форд, виголосив у кінці лютого 1972 р. промову в обороні прав людини й народу в Україні. Промова опублікована в урядовому виданні „Конґрешенал Рекорд" з 29 лютого.

„Американський народ завжди мав на серці справу пригноблених і переслідуваних", сказав промовець, звертаючись до членів Конґресу, — і тому я звертаю увагу на справу переслідувань інтелектуалістів в Україні". Далі, конґресмен Форд розповів, услід за повідомленням пресових світових аґенцій та на основі листів від своїх виборців українського походження, про найновіші арешти інтелектуалістів в Україні, головно в Києві і Львові, „тільки за те, що вони виступали в обороні людських прав, прав, які загарантовані також у конституції Совєтського Союзу". Далі Дж. Форд сказав: „Я погоджуюся з українсько-американськими демонстрантами, які домагаються, щоб Комісія Прав Людини ОН дослідила становище в Україні, яке протестуючі характеризують, як „систематичне нищення української культурної спадщини та примусову русифікацію". Я сподіваюся, — сказав провідник Республіканської меншости в Палаті Репрезентантів, — що члени Конґресу приєднають свій голос до тих українсько - американських демонстрантів, які виступають проти потоптання людських прав в Україні".

Менор Джуніор Коледж відзначає своє 25ліття

Філядельфія. — На суботу й неділю 8 і 9-го квітня дирекцією Українського дворічного католицького Менор Джуніор Коледжу для дівчат у Факс Чейз біля Філядельфії запляновано великі урочистості на відзначення першого чвертьстоліття з часу заснування цього вищого навчального закладу.

У суботу 8-го квітня між 6 і 7 год. вечора відбудеться у великій залі коктейл для гостей, потім ювілейно-святкова вечеря у кафетерії, а від 9 до 1-ої ночі буде у великій авдиторії танцювальна забава. Від 1-ї до 2-ї ночі гостям розноситимуть каву і чай. Квиток вступу коштує 10 дол. від особи. Гості можуть мати нічліг за 3 доляри, догляд над малими дітьми безкоштовно забезпечить Коледж.

У неділю 9 квітня Єпископ-помічник Української Католицької Церкви Владика Василь Лостин і Єпископ Філядельфійський римо - католицької Церкви Владика Томас Велч відправлять урочисте Богослуження в каплиці Коледжу. Потім о 2-й г. дня гості й студентки матимуть змогу почути цікаву концертову програму, яку в більшості точок виконає мішаний хор із студенток Коледжу та з молодих співаків хору „Прометей" у Філядельфії. Збірним хором диригуватиме професор музики і співу в Менор Джуніор Коледж і Мих. Длябога. Хор виконає твори Шуберта, Генделя та ін., акомпаніюватиме Олена Куземська. Окремо як солістка виступить відома оперова співачка Марія Лисогір, яка виконає пісні А. Гнатишина, акомпаніюватиме Наталія Котович. З американськими піснями виступлять Пол Івенс та Джеррі Бок. Після концерту присутні оглянуть Мистецьку виставку.

Президентом Менор Джуніор Коледжу є українська Сестра Василіянка Мати Ольга, ЧСВВ. Дирекція Коледжу запрошує українське громадянство взяти участь у святкуванні Срібного Ювілею єдиного українського католицького Коледжу для дівчат у ЗСА.

Коледж розташований за 15 миль на північ від центру Філядельфії, можна легко доїхати також „сабвеєм", до кінцевої станції на півночі „Ферн Рак", а звідти безпосередньо автобусом до самого Коледжу. Зацікавлених прохають телефонувати: — (215) 885 - 2360.

В Ню Йорку відбулися збори ПАБНА

Ню Йорк. — 10-го березня в домі ОУВФронту при 10-ій вулиці відбулися річні загальні збори Українського Відділу в Ню Йорку ПАБНА — Американських Прихильників АБН. Після звітування дотеперішнього голови інж. Михайла Шпонтака, про пророблену працю та уділення абсолюторії уступаючій Управі, головою Управи був вибраний п. Лев Борщ. У резолюціях закликається продовжувати маніфестації в обороні Нескорених в Україні, особливо біля приміщень ОН, підтримувати морально й економічно такі акції, а також підтримувати всебічно заходи Міжнародного Комітету Оборони Прав Людини, очоленого кол. прем'єром Канади Джоном Діфенбекером.

АРХІТЕКТИ ІНФОРМУВАЛИ КОНТРОЛЕРІВ УНС ПРО БУДОВУ НОВИХ ПРИМІЩЕНЬ

Архітекти й головні контролери УНС під час зустрічі. Сидять (зліва): архітект інж. Аполінарій Осадца, головні котролери д-р Іван Скальчук, проф. д-р Богдан Гнатюк, мгр Іван Геврик, мгр Іван Винник, д-р Михайло Данилюк та архітект інж. Юліян Ястремський.

Джерзі Сіті. — Як уже інформовано, в понеділок, 20-го березня, тут у приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу почалася річна перевірка майна, діловодства та організаційного стану цієї великої установи, яку переводить обрана конвенцією Головна Контрольна Комісія. У вівторок, 21-го березня, архітекти інж. Юліян Ястремський та інж. Аполінарій Осадца інформували контролерів про стан будови 15-поверхового хмаросягу для нових приміщень УНС та „Свободи" і зв'язані з цією будовою проблеми. Будова тепер уже поступає швидкими темпами і того дня, в якому архітекти мали зустріч з контролерами, залито цементом стелю другого підземного поверху, на якому тепер уже ростимуть зі сталі і бетону надземні поверхи. Згідно з пляном будови, сталь на стіни надземних поверхів почнуть ставити 10-го квітня. Деякі комплікації виникли у зв'язку з дотеперішнім припізненням будови з уваги на знайдену при викопуванні землі під фундаменти більшу і сильнішу скалу, ніж це показували поміри. Скали не можна було розбивати динамітом, бо під нею є тунель підземної залізниці, отже треба було її видовбувати паровими молотами. Це та деякі інші комплікації припізнили передбачений контрактом час закінчення будови і тепер відбуваються пертратакції між архітектами і будівничими для встановлення відповідальности за це припізнення. Згідно з теперішніми передбаченнями. будова хмаросягу має бути закінчена між вереснем цього року і лютим наступного року. Припізнення будови вимагатиме деяких додаткових коштів. Архітекти звертали увагу, що будова нових приміщень не є видатком для УНСоюзу, а тільки інвестицією, бо будинок не тільки сам має себе виплатити, але й приносити поважні прибутки від винайму приміщень. Відповідаючи на численні запити контролерів, архітекти підкреслювали солідність будови та конкуренційну ціну її коштів, що є нижча від пересічної. В зустрічі архітектів з контролерами взяли участь також затруднені в Головній Канцелярії екзекутивні урядовці УНСоюзу.

Сен. Москі переміг кол. сен. МекКарті у правиборах в стейті Іллиной

Чикаґо. — У відбутих в стейті Іллиной у вівторок 22-го березня правиборах, у яких згідно з прийнятою в цьому стейті системою, виборці мали до вибору між двома тільки кандидатами з кожного виборчого списка, видатну перемогу над другим демократичним кандидатом кол. сенатором Юджином МекКарті здобув з демократичного списка сенатор Е. Москі із Мейну. За дотеперішніми ще не остаточними вислідами цих правиборів із 81 відсотка усіх 10 858 виборчих округ, Москі одержав 629 762 голоси, або 63 відсотки усіх голосів, а МекКарті — 372 276 голосів, або 37 відсотків. Якщо йде про делеґатів на демократичну крайову конвенцію, що їх має дати цей стейт 160, то покищо Москі має їх 50, а третій демократичний кандидат МекҐоверн, якого не було на списку, має 20 делеґатів. Обраховують, що більше, як половина із цих 160 делеґатів, буде пов'язана з демократичним посадником міста Чикаґо Ричардом Дж. Дейлі. Республіканська партія не ставила в цьому стейті своїх кандидатів. 48 із обраних тут делеґатів на республіканську конвенцію в Сан Дієґо будуть голосувати за президентом Ніксоном і тільки 7 не будуть зобов'язані іти за ним. Вислідом правиборів в стейті Іллиной сен. Москі видатно поправив свої виборчі вигляди. Безпосередньо після цих правиборів він почав виборчу кампанію для здобуття переваги у правиборах у стейті Висконсин, які визначені на вівторок 4 квітня ц. р.

Вибори в Польщі виявили невдоволення серед населення

Варшава. — Вибори до польського парляменту-сейму та місцевих урядів виявили, що серед польського населення існує багато невдоволених. У виборах взяли участь 97.9 відсотків усіх управнених до голосування, і більшість із них виявила підтримку реформі, що її вже рік провадить генеральний секретар комуністичної (робітничої) партії Едвард Ґерек. Однак, дуже багато виборців, і то по всій країні повикреслювали прізвища багатьох місцевих, щоб таким чином виявити своє незадоволення як провідниками, так і загальним станом справ у країні. Троє з 11-ти членів Політбюра комуністичної партії опинилися на останніх місцях у своїх виборчих дільницях. 5 із 12 членів Секретаріяту ЦК Польської Народної Робітничої партії, ПОРП, себто комуністичної, між якими є також кілька членів Політбюро, зайняли останні місця у своїх дистриктах, а 4-ох інших — передостанні місця. У деяких випадках ті кандидати й багато інших, чиї прізвища були повикреслювані, не користуються популярністю в місцевих людей, але в інших випадках виборці виявляли свої невдоволення повільним застосуванням реформи в житті, як і тим, що вони не мають вибору на списках кандидатів: на кожне одно місце був поданий тільки один кандидат. У виборах взяли участь понад 22 мільйони осіб. У більшості районів партійний провідник Е. Ґерек здобув відносно багато голосів.

Сподіваються 300 000 туристів в Україні

Київ. — Представники ЦК комуністичної партії Української ССР і Ради міністрів УССР у співпраці з іншими відповідними організаціями розглянули на засіданні 14 березня справи, пов'язані з закордонним туризмом в Україні. РАТАУ повідомила, що „передбачається, що на кінець 1972 року нашу республіку відвідає близько 300 000 зарубіжних гостей". В Україні тепер працюють 18 відділень і аґенств „Интуриста" з Москви, які контролюють справу закордонного туризму в „республіці". До закордонних туристів зараховується також відвідувачів із „братніх соціялістичних країн". На нараді розглядалося питання, „як краще прийняти в гості усіх, хто приїжджає до нас із відкритим серцем і чистою душею?" — сказано в „Радянській Україні" з 15-го березня. Там же зазначено, що в нараді взяв участь, прибувши з Москви, начальник Головного Управління по закордонному туризму при Раді міністрів СССР С. Нікітін.

МЕНОР ДЖУНІОР КОЛЕДЖ РОЗШУКУЄ УКРАЇНОК

Репортаж Л. Полтави

(2)

Ось сюди, до цієї вищої школи, українські батьки мали б прислати своїх доньок після закінчення „гайскулу". А які реальні передумови, щоб Вашу дочку прийняли до Менор Джуніор Коледжу? — добре навчання і добра поведінка.

Кошти і наслідки

Менор Джуніор Коледж це дворічна вища школа для дівчат, визнана й повністю акредитована американськими властями.

До Коледжу приймають молодих дівчат, які закінчили „гайскул", або відповідну середню освіту, або ж бажають продовжувати свою освіту після навчання в іншій. вищій школі.

Коледж є власністю і під керівництвом українських Сестер Чину св. Василія Великого; студенток заохочують до активного релігійного життя, але нічого не примушують; студентки інших віровизнань — рівноправні.

Дворічне навчання, щоб одержати дипльом, коштує кругло 2 200 долярів; якщо ж студентка живе в Коледжі і харчується, то це коштує додатково за 2 роки навчання 2 400 долярів (багато студенток доїжджають на студії з Філядельфії й ін. місцевостей, а харчуються в кафетерії, купуючи, що забажають).

Студентки Менор Джуніор Коледжу у фізичній лябораторії — вивчають структуру будови атому.

Коледж має два „департаменти" чи факультети, академічним деканом є Сестра Соломія, ЧСВВ. і майбутня студентка має собі вибрати один із них:

1. Факультет гуманістичних наук („ліберал артс"), що дає в кінці знання „АА" — „Асошіейт ін Артс", із двома програмами: А) Закінчити і йти на добре оплачувану працю. Б) Йти далі студіювати на третій рік будь-якого коледжу чи університету в ЗСА, себто продовжувати студії на вищому рівні.

2. Факультет Вищого Секретарства, що після 2 років студій дає звання „Асошіейт ін Саєнс" і після якого випускниця йде безпосередньо на високоплатну працю.

На факультеті гуманістичних наук студіюють, вибираючи в процесі навчання вужчу спеціялізацію: хемію, освіту, дитяче виховання, англійську мову, різні мови — в тому й українську, бібліотечну працю, соціяльні науки.

Факультет Вищого Секретарства випускає за два роки професіоналісток вищої кваліфікації, які проходять також багато курсів з гуманістичних наук, але спеціялізуються потім для праці в модерному „бізнесі"; це високоплатні секретарки при судах, адвокатах, у лікарнях і при лікарах, фармацевтичних закладах, в загальному виробничому процесі. Якщо говорити про випускниць цього факультету в Менор Джуніор Коледжі, то тут притримуються заса-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Ню Йорк, Н.Й. (УККА). — В п'ятницю 17-го березня ц.р. Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки відбула свої місячні наради, в яких взяло участь 22 члени. На вступі нарад, екзекутивний віце-президент Иосиф Лисогір просив усіх вставанням з місць вшанувати пам'ять сл.п. Петра Пуцила, касира УККА, та сл.п. Гілярія Білинського, батька секретаря УККА Іґната М. Білинського, які померли кілька тижнів тому.

Фінанси УККА

Голова Контрольної Комісії мгр Іван Винник здав обширний звіт із контролі фінансової діяльности УККА. Він ствердив, що в днях 26 та 27 лютого 1972 року Контрольна Комісія УККА в складі д-ра В. Нестерчука, пані Стефанії Вовчок, І. Іванчука, Ст. Гаврилюка та його самого, в присутності директора канцелярії мгра І. Базарка і книговода Т. Качалуби, відбула перевірку всіх книг за 1971 рік. Стверджено, що всіх приходів УККА за цей час мав $112,-369.72, а розходів $104,109.89. Між розходами були такі позиції: адміністративні видатки, кошти засідань і подорожей, „Український Квартальник", Бюро у Вашингтоні, спеціяльні акції, видавництво та публікації, УНФонд та Фонд купна Дому УККА в Ню Йорку. На цю останню позицію виасигнувано із приходів в 1971 році суму $18,437.67 і та вплата піднесла загальну суму Фонду Дому УККА до $100,000.00 Виготовлений Контрольною Комісією подрібний звіт вислано всім Відділам УККА і Центральним Організаціям.

Акція в обороні нескорених в Україні

Д-р В. Душник звітував про широко розгорнуту акцію УККА в справі оборони репресованих культурних діячів в Україні. УККА виготовив спеціяльні заклики в українській та англійських мовах, які розіслано до всіх Відділів УККА. Виготовлено ряд летючок в англійській мові, в яких з'ясовано сьогоднішний стан в Україні. Конференція Українських Центральних Молодечих Організацій при УККА, до складу якої входять: Пласт, СУМА, ОДУМ, ТУСМ, „Зарево", СУСТА — відбули свої протестні акції перед Об'єднаними Націями. Окремо треба згадати про успішну демонстрацію українського

(Закінчення на стор. 3-ій)

Літературні вечори Богдана Нижанківського-Бабая відбудуться у Ню Йорку і Філядельфії

Ню Йорк. — Об'єднання „Слово" влаштовує тут у суботу 25 березня ц. р. о год. 4.30 по пол. в залі Українського Інституту Америки при 2 Іст 79 вул. літературний вечір відомого українського еміґраційного письменника і поета - сатирика Богдана Нижанківського, відомого широко із своїх сатиричних віршів і пародій, друкованих на сторінках журналу „Лис Микита". Вступне слово на вечорі говодитиме ред. Остап Тарнавський. Твори Бабая читатимуть актори із Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької і сам Автор. Фортепіянове сольо виконє Марта Чапельська. Після програми буде зустріч з автором при чаю. Другий вечір Богдана Нижанківського - Бабая відбудеться в неділю 26 березня ц. р. у Філядельфії заходом місцевого Літературно - Мистецького Клюбу та „Слова" о год. 4-ій по полудні в залі „Тризуба" з участю Автора й артистів Лізи Шашаровської - Чепіль та Богдана Паздрія. Письменник Нижанківський Богдан є автором виданих 1936 року у Львові збірок новель „Вулиця" і сатиричних нарисів „Актор говорить", збірок поезій „Терпке вино" (1942), „Щедрість" (1947) та „Ваґота" (1963), як також виданої 1959 року під псевдонімом Бабай збірки „Вірші іронічні, сатиричні і комічні".

Появився уже шостий том кодексу „Українські народні мелодії"

Джерзі Сіті. — Продовжуючи започатковане ще в 1964-му році монументальне видання кодексу „Українських народних мелодій", зібраних, упорядкованих і приготованих до друку померлим передчасно в 1969 році композитором і музикологом Зіновієм Лиськом, Видавництво музичних творів і літератури Маріяна В. Коця видало уже шостий том цієї велетенської і першої в українській музичній літературі збірки. Виданий тепер, з датою 1971 року, шостий том охоплює 1 354 мелодії, від числа 5 084 до 6 437. Кожна мелодія, як і в попередніх томах, супроводиться текстом даної пісні. Остаточне приготування рукопису до друку було в руках брата покійного композитора Костя Лиська. Розрахований цілий кодекс на десять томів й охоплюватиме понад десять тисяч мелодій. Перших п'ять томів появилися під фірмою Української Вільної Академії Наук. Із шостим томом фірмує це видання уже тільки видавництво Маріяна В. Коця, видавця журналу „Музичні вісті", як також великої збірки релігійних творів Олександра Кошиця. Ціна 6-го тому 12.-50 дол., ціна усіх шести виданих досі томів — 72 доляри. Замовляти у видавництві M. Kots, 1215-17 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07307.

Союзовий діяч Іван Янчак помер у Честері, Па.

Честер, Па. — Голова Філядельфійської Округи та головний радний Степан Гавриш інформує, що в минулий понеділок, 20-го березня, тут помер трагічно, розчавлений вантажним автом, на 47-му році життя Іван Янчак, впродовж 20-років голова Товариства ім. Тараса Шевченка, 156-го Відділу Українського Народного Союзу в Честері. Покійний народився 25 травня 1925 року в Ліску в Галичині. Осиротив дружину Марту, сина Івана, та чотири сестри й трьох братів в Україні. Тіло сл. п. Івана Янчака є зложене в похоронному заведенні Канєвського в Честері. Парастас відбудеться там же у п'ятницю, 24-го березня, а похорон в суботу, 25го березня, о год. 9-ій ранку з української католицької церкви св. Духа в Честері. Покійний був довголітним членом Українського Горожанського Клюбу в Східнім Честері та місцевого Відділу ООЧСУ. Місцева українська громада з великим жалем прощає свого заслуженого члена, який її покинув так дуже передчасно й до того в такий трагічний спосіб.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Торг наркотиками

Тригодинні відвідини президента Ніксона в понеділок 20 березня ц. р. в Ню Йорку, присвячені виключно справі наркотиків, знову гостро зактуалізували проблему цієї пошести. Президент назвав наркотики „публічним ворогом число 1" і заповів „тотальну війну" проти торгівців наркотиками. Він слушно ствердив, що не можна мати ніякого зрозуміння ані милосердя супроти злочинців, які збагачуються, заробляючи сотні тисяч і мільйони на нещасті, в яке свідомо штовхають недолітків, молодь і старших, защеплюючи їм навик до наркотиків. Тому він вважає, що треба стосувати супроти продавців цієї отрути найвищі кари, — дехто навіть висловив здогад, що Президент сприяв би відновленню в стейті Ню Йорк кари смерти для торгівців наркотиками.

Але найкращими й найбільш вартісними у тих коротких ню-йоркських відвідинах були не слова Президента, а діла. Він призначив спеціяльного асистента генерального прокуратора для боротьби проти наркотиків, який тут же заповів координування федеральних, стейтових і міських засобів, щоб з більшим успіхом виловлювати й карати роздрібних продавців наркотиків і ще суворіше карати їхніх гуртових доставців. Другим діловим ходом у тій кампанії є рішення встановити в Ню Йорку 8 спеціяльних станиць для такої боротьби з федеральних фондів, причому першу таку станицю зразу відкрито. Визнавши правильним, що боротьба проти наркоманії не може обмежуватися поліційними репресіями, координується її з регабілітаційним центром під керівництвом лікарів і соціяльних робітників. За конкретний практичний засіб треба вважати теж зустрічі Президента з правничими, поліційними і митними чинниками, причетними до цієї кампанії, і всі вони побачили, що мають підтримку від голови держави.

Український Народний Союз і „Свобода" не раз заявлялися гостро проти наркотиків, перестерігаючи батьків і їх дітей, щоб одностайно боролися проти цієї язви. Видано в цій справі українською і англійською мовами книжечку д-ра М. Данилюка, де з'ясовано найголовніші роди наркотиків, їхній погубний вплив на здоров'я і життя людини та способи, як тій отруті протидіяти. Можна дістати цю корисну книжку безплатно у книгарні „Свободи": її зміст завжди актуальний, бо актуальною є „тотальна війна" проти зла наркотиків і тих, які тому злу сприяють.

Рабовласницька імперія

„Одна хвилина у нашій країні — багато важить" сказано в передовій у московських „Известиях" з 15 березня під заг. „Хвилина країни". Пресовий орган Совєтів депутатів трудящих СССР далі конкретизує, що ж означає у господарському розумінні 1 хвилина в Совєтському Союзі: „1 хвилина — це 707 тонн нафти, 1 203 тонни вугілля, 228 тонн сталі, 11 телевізорів, 9 холодильників, 18 000 квадратових метрів тканин, 20 мешкань". Потім у передовій ідуть заклики до трудящих працювати в новій п'ятирічці так, щоб значення 1-ої хвилини в СССР зросло ще більше.

Уже третій тиждень совєтська преса містить час від часу повідомлення та пригадки, що 15-го квітня „по всій країні відбудеться суботник". Не подано навіть для форми, хто і чому призначив суботу 15-го квітня, за совєтськими законами день відпочинку — як день обов'язкової праці населення, навіть дітей - школярів, бо й вони мають у обов'язковому порядку вийти вранці працювати у колгоспах та шкільних подвір'ях, збирати металобрухт тощо. Всі робітники і службовці також повинні працювати 15-го квітня, а хто не має чим зайнятися на місці звичайної праці, таких повезуть „на будови", бо й риття канав партійна преса називає „будовою соціялізму".

Не треба бути економістом, щоб вирахувати, скільки за один такий „суботник" без оплати праці трудящим заробить держава, себто рабовласницька російська імперія. Коли б громадянам СССР Москва заплатила одного дня за всі неоплачені „суботники" і „недільники", то комуністична каса залишилася б порожньою, так багато вже „держава робітників і селян" заборгувала тим, від імени кого вона виступає. Важко знайти яскравіший приклад узурпації елементарних прав людини і нехтування елементарними законами в СССР, як оті „суботники" й „недільники": державний капіталізм доходить свого апогею у визиску поневолених народів.

ЧИ ЗНОВУ ХОЛОДНА ВІЙНА

Подорож президента Ніксона до Пекіну була такою світовою сенсацією, що прислонила інші великі події, які йдуть своєю ходою і можуть захитати однаково політичне гасло Ніксона „від конфронтації до пертрактацій", як і горду заповідь „миру для наступних ґенерацій". Від часу відкинення американським Сенатом ратифікації Версальського договору з 1919 р. ніколи пізніше таке не повторялось і в усіх парляментах переводиться ратифікацію підписаних міжнародних договорів. Тому ніхто не турбувався майбутністю підписаних у 1970 році договорів західньонімецького канцлера Віллі Брандта у Москві і Варшаві. 12 серпня 1970 р. Віллі Брандт і Алексєй Косиґін зобов'язалися в імені своїх держав не користуватись зброєю у вирішуванні суперечок — визнавши водночас непорушність наявних державних кордонів в Европі.

У договорі з 7 грудня 1970 р. у Варшаві Віллі Брандт визнав польський західній кордон на ріках Одрі-Ніссі, себто відмовився формально від утрачених у другій світовій війні східньонімецьких земель — Шлезьку Помор'я. Взаміну Совєти пішли трохи назустріч трьом західнім амбасадорам у переговорах з ними щодо Західнього Берліну та натиснули на свого східньонімецького сателіта, щоб він зробив вобіднішим доступ до оточеного східньонімецькою територією Західнього Берліну і вобіднішу комунікацію між двома частинами поділеного Берліну. Але Совєти узалежнили введення в життя тих лагідніших умовин щодо Західнього Берліну від ратифікації московського і варшавського пактів безпеки. Водночас західні альянти застереглись, що підготовні розмови на тему панєвропейської конференції безпеки, на якій дуже залежить Совєтам, можуть розпочатись тільки після того, як буде реалізована умова щодо Західнього Берліну.

Тим часом тепер опинилася під великим знаком запиту ратифікація тих договорів. Вони були реальним вислідом „остполітік" соціялістичного канцлера Віллі Брандта. Опозиційна Християнсько - Демократична партія і взагалі багато безпартійних німців з самого початку гостро критикували ті пакти, звернувши увагу на те, що Віллі Брандт затвердив совєтський стан посідання в Европі не отримавши від Москви ніякої відповідної політичної концесії: залишився поділ Німеччини, не признано німцям права самовизначення, залишився непорушним внутрішньоберлінський мур ганьби, не забрано з-над кордонів Західньої Німеччини із Східньої Німеччини та Чехо - Словаччини ні одного совєтського вояка, ні одного танка.

Ці аргументи такі поважні й переконливі, що вони не тільки зіспоїли опозицію в „бундестаґу", але й захитали коаліцію соціял - демократів канцлера Віллі Брандта й вільних демократів міністра закордонних справ Вальтера Шееля. Ця коаліція розпоряджала у 496-членному бундестаґу 4-ма голосами більшости, а коли минулого тижня один соціял - демократ перейшов до опозиції, і два вільні демократи заявили, що вони „нерішені" — постала реальна аритметична загроза, що бундестаґ відкине ратифікацію названих договорів, тим більше, що вища палата парляменту, бундесрат, вже відкинула їх більшістю голосів.

Рахуючись з цією можливістю, московські „Известия" загрозили недвозначно репресіями проти Західньої Німеччини. Вони можуть проявитися у відновленні шикан проти суходільної комунікації між Заходом і Західнім Берліном, у перекресленні договорення щодо комунікації між двома частинами Берліну, у перерванні торговельних взаємин між Західньою Німеччиною і комуністичними сателітами, словом у відновленні холодної війни з її багажем лайок і шантажевих погроз. Лідер християнсько - демократичної опозиції у Бонні, Райнер Барзель легковажить ту небезпеку. Він твердить, що „світ не завалиться", коли парлямент відкине угодівські договори Брандта і що єдиним реальним наслідком відкинення їх буде власне тільки упадок уряду Віллі Брандта. Барзель і інші речники опозиції не заперечують в принципі потреби договорення і „співіснування" з Совєтами, але вимагають ревізії договорів Брандта з поширенням їх на признання німцям бодай тільки в принципі права самовизначення, а не закріплення „навіки" поділу Німеччини й існування муру ганьби в Берліні.

Голосування над цими договорами в бундестаґу має відбутися в травні ц. р. Якщо виграє опозиція і програє Віллі Брандт, то програє не тільки його „остполітік", але й уся концепція співіснування з СССР на базі угодівства й концепція „стримування" совєтського гону в сторону Атлантику поділом Европи на сфери впливів.

Щоб виминути потребу голосування „проти" пакту безпеки з СССР і не давати Совєтам формальної причини для застосування репресій, щоб водночас таки осягнути свою мету і не ратифікувати того пакту та відкрити шлях до нових переговорів з СССР, опозиційна Християнсько - Демократична партія старається повалити уряд Брандта через висловлення йому заяви недовір'я. Це може статися, якщо Брандт утратить свою парляментарну більшість одного чи двох голосів. Від розвитку тих подій у Західній Німеччині залежить теж подорож през. Ніксона до Москви: бо коли б раптом загострились східньо - західні відносини в Европі і відновилась холодна війна, то, мабуть, Ніксон до Москви не поїхав би.

і. к-н

ФРАНЦУЗЬКІ КОМУНІСТИ ПРОТИ МАОЇСТІВ

Париж. — Активізація крайніх лівих у Парижі й околиці набрала світового розголосу й справді схвилювала Францію.

Досі всі легковажили крайніх лівих, навіть після подій 1968 року. Вважалося, що тоді був винятковий збіг обставин, внаслідок якого маоїсти й анархісти відіграли таку визначну ролю, ставши тільки детонатором подій. У міжчасі вони затихли. У високих школах панує відносний спокій, робітництво доходить своїх прав нормальним шляхом через синдикати.

Не раз знавці внутрішніх справ звертали увагу на те, що багато студентських крайніх лівих діячів, скінчивши студії чи ні, — пішли до заводів, у робітничу масу, що свідчить про їхню живучість і завзяття, наказує їх не легковажити. Але ніхто не приписував їм більшого значення тому, що вони розбиті на кількадесят малих груп, популярно званих „групками", і нездібні на жадну спільну акцію просто через свою анархічність. Через те, що одним із елементів їхньої ідеології є відкидання всякого апарату, всякої системи, яку вони вважають за вияв старіння руху і обтяженням для революційної боротьби мас.

Та похорон забитого на подвір'ї заводу Рено П. Оверна показав, що воно не так. У похороні не брали зорганізованої і маніфестаційної участи робітничі синдикати, а все ж зійшлося коло 80 тисяч людей. Коли зважити, що комуністичні й некомуністичні синдикати два тижні перед тим зібрали на маніфестацію проти податкової системи, тобто на маніфестацію дуже популярну, лише 20 тисяч, то ясно, що цей виступ ґошистів здивував усіх. Перед усіми постало питання: чи справді крайні ліві (з французького: ґошисти) нездібні на масові акції? Цим затривожилась найперше компартія, бо тут виявився дуже небезпечний і ворожо наставлений конкурент.

Та несподівано зайшла нова подія.

Ґошисти викрали одного з директорів заводів Рено, Робера Ногрета і загрозили викраденням дальших 25 директорів та інженерів, якщо не будуть відтягнені скарги Рено проти ґошистів за маніфестацію, в якій був забитий Оверне, і не будуть прийняті назад робітники, звільнені з праці за ґошистську агітацію. Викрадення провела організація, що має назву „Новий Пролетарський Резистанс" (НПР).

Ця організація, вважає, що Франція знаходиться під окупацією капіталістів, як у 1940 р. попала під окупацію нацистів, і потрібна підпільна боротьба для „визволення робітників". Викрадення Ногрета надало розголосу цій групі, а з нею й усім пророкам необхідности негайної збройної боротьби за добро робітників. Такий розголос відкидав брутально компартію в ряди establішменту, відбирав їй ореол революційности. Ясно, що вона занепокоїлась більше, як уряд, бо уряд і громадянство виходили з засади, що Франція не являє собою пригожого терену для діяльности будь - яких тупамарос...

Компартія почала барабанний вогонь проти ґошистів, бажаючи при тому також убити другого зайця: підважити престиж уряду й парляментарної більшости, обвинувачувала ґошистів у комплоті з урядом, бо — мовляв — як же інакше могло б бути, що ґошисти „діють безкарно"... Одночасно пішла мобілізація робітництва проти цього акту насильства за всіми правилами масових рухів.

Розуміється, що некомуністичні синдикати опинилися в дуже незручній ситуації: мусіли виступити проти анархістів, але не могли йти на лінію компартії, яка викривлювала дійсність і домагалася „єдности дії" шляхом політичних поступок. Наприклад, домагалася, щоб соціялісти припинили свою акцію в обороні переслідуваних у Чехо - Словаччині. Зчинилася велика буча між синдикатами. Але не було сумніву, що загал робітництва, як і взагалі прилюдна опінія осуджує цей акт насильства, до того ж виконаний проти людини, яка ставши директором відділу, вийшовши з робітничої маси, втішається глибокими симпатіями на заводі.

В обличчі такої одностайної постави робітництва ґошистам та їхнім духовим надхненникам, починаючи від Ж.-П. Сартра, не залишалося нічого іншого, як складати заяви про необхідність „збройної боротьби й насильства капіталізму". Але виконавці атентату не бажали ризикувати головами за справу, проти якої виступила обожнювана ними „маса", і Ногрета звільнили, протримавши тільки 48 годин (тому виконавці викрадення ризикують карою лише до 5 років ув'язнення).

Париж і околиці мають вигляд обложеного міста: маси поліції на вулицях, контролі на дорогах, ревізії по домах. Уряд заявляє, що буде дуже твердий супроти ґошистів і напевно буде, зокрема найближчим часом, коли загальна опінія проти них. Та одночасно йде дискусія над силою ґошистів. Ще перед викраденням Ногрета проведено опит молоді між 15 і 20-им роком життя, і висліди дуже цікаві.

53 відс. молоді цього віку відчуває симпатії до ґошистів і лише 19 відс. — ворожість. 43 відс. уважають, що події 1968 р. мали добрий вплив на життя країни, а зокрема молоді. 69 відс. уважають, що зміни можуть прийти лише шляхом глибоких криз, а не мирних реформ, а 58 відс. хочуть до основ змінити сучасний уклад суспільства, хоч дуже невиразно бачили б нові форми життя народу.

Не слід робити передчасних висновків із цього висл-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Д-р М. Данилюк

ВАРТІСНА БІБЛІОГРАФІЧНА ПРАЦЯ

Немає сумніву, що культурний розвиток людини позначається помітним прогресом з часів, коли досвід одного покоління міг передаватись наступному у тривалій формі запису. Письмо, а вслід за цим книгодрукування визначило фактично культурний рівень окремих народів, їх духовий вплив на довколишній світ, на поступ цивілізації цілого людства.

Перші графічні знаки, що стали початком письма, датуються 15 тисяч років тому, але треба було ще десяти тисяч років, щоб вони набрали тривалої систематики. Такими записами, що стали попередниками книги, відомі вавилонські таблички (IУ-III тисячоліття перед Христом), згодом єгипетські папіруси (III тисячоліття перед Хр.), а появу перших книг відносять до часів династії Інь в Китаї (1766-1122 перед Хр.), що були в'язкою табличок.

В Европі перехід від переписного методу книг ручним письмом до друкування їх рухомими черенками оформився в 40-50 роках XУ ст. в Німеччині (Йоган Ґутенберг — 1400-1468). Такий метод книгодрукування згодом поширився на Італію (1469), Нідерлянди (1470), Францію (1473-74), Англію (1480), Еспанію (1499). На слов'янських землях друкована книга датується 1468-им роком — видання „Троянської хроніки" у Плзені. В Україні перша друкована книга вийшла 1574 р.

У Київській Русі переписування книг було відоме вже в IX ст., а особливої інтенсивности набрало воно в XI ст., бо Ярослав Мудрий, як каже літописець, „зібрав численних писарів для писання багатьох книжок, якими навчалися вірні люди". Найдавнішими рукописними книгами в Україні вважаються Остромирове Євангеліє (1056-57) та Ізборник Святослава (1073 і 1076). Переписування книг згодом поширилось на Чернігів, Луцьк, Львів, Дермань, Острїг.

Хоч в Україні друкування книг запізнилося, поява книг друкованих кирилицею датується раніше. У Кракові їх почав друкувати в 90-их роках німець Швайпольт Фіоля у тому ж XУ ст., а особливо визначився друкарською діяльністю білорус із Полоцька Францішк Скорина, який у Празі (1517-19) окремими випусками видав свою знамениту Біблію в перекладі на тодішню народну мову. Ця ж Біблія була знов видана у Вільні 1525 р. для українців і білорусів, оскільки церковно - слов'янська мова була спільною для обох народів.

Початок друкарства на східньослов'янських землях датується виданням Апостола в Москві Іваном Федоровим (1564) у співпраці з Петром Мстиславцем. Але Федоров мусів Москву залишити, переїхавши до Заблудова, а згодом до Львова, де видав Апостола 1574 р. У 1575 р. І. Федоров прибув на працю до князя К. Острозького і в 1580-1581 рр. видав першу в Україні Біблію. Ці книги, по суті, стали першим друкованим твором на українській землі. Друкарство ще більше розвивається після заснування Львівської Братської друкарні (1591) та Києво - Печерської друкарні (1606-1616).

Волинь бере дуже активну участь у розвитку друкарства в Україні. Остріг із своїм меценатом князем Констянтином Острозьким стає, сказати б, піонером книгодрукування на Волині під кінець XУI ст., а пізніше засновуються друкарні в Дермані, Новому Констянтинові, ще пізніше в Четвертні, Луцьку, Чорній, Крем'янці та Почаєві від 1732 р. Протягом XУI-XУIII ст. волинські друкарні видали понад півтисячі книг. Серед них були книги не лише українською, але й білоруською, церковно - слов'янською, польською, латинською мовою. Все це свідчить про духове пов'язання письменних кадрів наших земель із друкарством і літературою довколишнього світу.

Є підстави думати, що атмосфера для розвитку друкарства на Волині була сприятлива ще у ті часи. Доказом цього є матеріяли Бібліотеки Академії Наук в Києві, яка недавно опублікувала дані про першодруки, що має у своєму посіданні. Цих першодруків, які вийшли в різних кінцях Европи з кінцем XУ ст. і початком XУI ст., в бібліотеці 516, серед них такі раритети, як, наприклад, перші оригінальні видання Ґутенберґа, Бемлера, Фуста і Шемера, Фіолі, Кобергера. Згідно з даними Академії Наук УССР, ця неоцінена збірка першодруків, т. зв. інкунабул, збагатилась за рахунок перевезених з бібліотеки Крем'янця — біля двох сотень раритетів ще 1831 р., а згодом 169 інкунабул, перевезених з бібліотеки Житомира в 1932 р. Якщо взяти до уваги, що на загальне число інкунабул 516 при Академії Наук в Києві біля 350 привезено з Волині, то стає ясним, наскільки кадри Волині цікавилися свого часу книгами і друкарством взагалі.

Тому особливо важно досліджити книгодрукування Волинської Землі у ранні часи розвитку друкованого письменства: така праця могла б відкрити чимало нових сторінок української культури. В ділянці студій українського друкарства взагалі працювали такі видатні наші філологи, як М. Максимович, Д. Зубрицький, В. Перетц, І. Франко, М. Возняк, С. Маслов, І. Огієнко (митр. Іларіон) й інші. Бібліографію загальної книжкової продукції розробляли В. Срезневський, Я. Головацький, А. Петрушевич, І. Свєнціцький, а з чужинців — Сопіков, Каратаєв, Ундольський, Родосський, Естрайхер.

Бібліографію друкарства на Волині за рр. 1578-1830 ще ніхто докладно не опрацював, і це помітно відчува-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Н. Грінченко („Баян")

УКРАЇНСЬКА МУЗИКА І ЇЇ ПРЕДСТАВНИКИ

(1)

Друкована нижче стаття відомого українського мистецтвознавця, історика української музики і фольклориста, кол. ректора Музично-Драматичного Інституту в Києві і автора книжки „Історія української музики", Миколи Грінченка (1888 — 1942) вперше появилася 1908 року в московському журналі „Музыка Гитариста". З численними іншими музикознавцями, істориками і письменниками М. Грінченко в 1933 р. був арештований органами НКВД і в 1942 р. помер при невияснених обставинах. Цю його статтю друкуємо в українському перекладі Ст. Сорочинського.

Редакція

Музика — велике надбання людства. Як і кожне мистецтво, вона є прагненням людини до прекрасного. Але що її відрізняє від усіх інших мистецтв це те, що вона — найдосконаліший виразник його духа. Ні малярство, ні скульптура, ні архітектура у цьому відношенні не можуть змагатися з нею. В ній поезія, в ній і філософія, в ній архітектура, в ній втілюється все, що збудувала творча здібність людини.

Усі сили людської душі, всі найглибші її потреби і прояви знаходять собі відгомін у музиці.

Крім того, що музика збуджує в нас ті чи інші почування і змушує переноситися в її світ, світ чарівний, повний того чудового, що завжди нас приваблює, до чого ми інстиктовно прямуємо, вона володіє величезною силою впливати на нас, вона стримує наші пристрасті, вона ушляхетнює душу, вона зближає нас до Того, від Кого ми одержали життя. Під безконечним склепінням Собору, де все просякнуте чимсь таємничим, де все таке чуже для землі, де забуваються всі життьові незгоди і в душу заходить спокій, — людина ще більше відчуває вплив музики. Струнка гармонія звуків, що доносяться з церковного крилосу, мимоволі заставляє тисячі сердець злитися з одно молитовне прямування до Престолу Творця. „Музика — каже Бєлінський, — заторкує почуття, виховує його, заставляє людину бути доброю, гуманною, сердечною.

З найдавніших часів музика грала й грає важливу ролю в житті людини. На якому б низькому ступені розвитку людина не стояла, у неї разом з високим прагненням пробуджується інше прагнення — до прекрасного. Це прагнення знаходить собі вихід у різних родах мистецтва, з яких найраніше з'явилися поезія та музика.

Творча уява людини головним чином сприяє прагненню до прекрасного, не задовольняючись тим, що воно створене в словах; воно шукає більшого виразника своїх думок та почуттів і знаходить звуки; людина починає співати те, що раніше передавалось словами.

На поміч його власній голосовій (коли так можна висловитись) музиці появляється інструментальна. Людина старається підтримувати мелодію, а також зробити її виразнішою з поміччю акомпаніяменту на будь-якому інструменті.

Отже, першою музичною формою народної творчости появилася пісня.

Поставши в ті часи, коли нарід лише вступав на поріг життя, пісня тим більше вдосконалювалась, коли нарід в своєму розвиткові йшов щораз вище. Але вже й при самому зародженні пісня вступала в свої права: вона бриніла над колискою дитини, яку заколисувала мати, нею супроводилися різні релігійні обряди, як весілля, христини, похорон, різні ігри.

Як же створилася пісня, не зайвим буде з приводу цього пригадати казочку, яка існує в різних народів, у різних варіянтах. Українська ж казка оповідає так:

Одного разу пастух, пасучи вівці, вирізав собі сопілочку з того дерева, що стояло біля могили. Щойно змайстровану ту сопілочку приклав пастух до уст, і вона заграла:

Ой, помалу, вівчарику,
грай,
Не врази мого серденька
вкрай:
Мене сестричка зо світу
згубила, —
Ніж у серце встромила...

Ця народна казка каже ясно, що пісню створило чудо. Внутрішнє народне життя надзвичайно складне. Крім боротьби з самим собою, — боротьби повної муки, горя й радости, приходиться народові вести (особливо на перших початках) боротьбу зі світом, що його оточує і має на нього величезний вплив.

Густі, непрохідні ліси з їх глибокою гнітючою темрявою, крізь яку ледь-ледь пробирається соняшне проміння; широкий, просторий, що зникає в далині, степ, який наганяє сум, одноманітність; величезні гори і скелі, вкриті снігами, непроглядними туманами, прорізані безоднями, де, не знаходячи собі виходу, бушує вітер, — все це відзивається в характері людини. Під впливом природи людина й складає свою пісню, характер якої відбиває все, що оточує простір.

Природа — це один із головних чинників, що впливає на пісню. В цьому можна впевнитися, студіюючи пісні різних народів.

Це все стосується до того народу, що живе одним загальним життям, і з його середовища часами виділяються талановиті люди з творчими здібностями, але вони потопають у загальній народній масі, будучи виразниками загального почуття, яке однаково хвилює ввесь загал.

Аж ось народ стає на свою визначену історичну дорогу. Життя його набирає реальніші форми, він з більшою свідомістю ставиться до неї, і разом із зміною життя народу змінюється й мистецтво, а саме поезія й музика. Пісня вже підкоряється тим життьовим історичним умовам, під впливом яких склався народний побут. З того часу пісня стає „народною історією, живою, яскравою, виповненою барвами істини, що розкриває все людське життя. Ввесь запал, все його сильне молоде буття виявляється в народних піснях" (Гоголь).

Такий приблизно розвиток пісні всюди. Так виникла і розвивалась пісня у нас на Україні.

Дивна природа України з її неозорими степами, широкими ріками, зеленню вишневих садків, своєрідний високооригінальний побут її населення, — все це давало багатий матерія для поетичної творчости. І справді, Україна славиться своїми піснями. Для українця „пісня все: і поезія, і історія, і батьківська могила. Хто не пройнятий нею глибоко, той нічого не буде знати про минулий побут тієї квітучої сторони". (Гоголь).

Дійсно, вслухайтесь у пісню сліпого кобзаря - бандуриста, цього козацького рапсода. Перебираючи старечими пальцями струни кобзи-бандури, він оспівує довговікову боротьбу відважного козацтва, боротьбу сповнену героїчними вчинками та чудесами хоробрости; вслухайтеся у мелодію його дум, що захоплюють своєю красою й гармонійними наспівами. З якою поезією в них виявлена козацька душа, її страждання, муки, радощі й переживання, її святі ідеали! Кобзар співає про знаменитого Наливайка, Сагайдачного, оспівує походи Б. Хмельницького, його перемоги над поляками; співає він і про ті страждання, яких український народ зазнав від своїх гнобителів, і все його горе виливається в звуках пісні.

(Далі буде).

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жіноцтва в Ню Йорку і на-в'язані ними контакти з представництвами різних народів в Об'єднаних Націях. Вислано сотні пресових повідомлень до преси, радіо і телевізійних станцій. Підготовлюється спеціяльний памфлет про арештування в Україні, та йдуть старання про видрукування про ті події односторінкового оголошення в одному з найбільших щоденників в Ню Йорку або у Вашингтоні. На всі ті акції конечно потрібні додаткові фонди.

Адміністративний директор мгр І. Базарко звітував про підготовку Шевченківської імпрези у Вашингтоні.

Екзекутивний заступник президента Йосип Лисогір, який проводив нарадами, повідомив про створення Міжнародного Комітету для репресованих українців, який то Комітет очолив кол. прем'єр Канади Джон Діфенбейкер. У плянах цього Комітету є також запросити до співпраці визначних правників з інших країн, включно з Европою.

Після звітів відбулася обширна дискусія, в якій відмічено, що акція оборони зустрічає поважні труднощі в координації тому, що деякі молодечі організації ініціюють свої акції без порозуміння з іншими організаціями та з УККА. Рішено, щоб координатор молоді при Екзекутиві УККА інж. М. Семанишин скликав негайно конференцію молодечих організацій, на якій узгіднено б дальшу протестну акцію.

Діяльність у Вашингтоні

Президент УККА проф. Лев Добрянський звітував про свою діяльність у Вашингтоні. З найважливіших подій треба занотувати зголошену в Конгресі ЗСА спеціяльну резолюцію (Res. 555-556) про відновлення Української Православної та Української Католицької Церков в Україні. Щоб та резолюція перейшла в Конгресі, потрібно всебічної її піддержки збоку Ієрархії обох наших Церков та всіх мирян. Про ту піддержку ми повинні старатися в американських католицьких і протестантських кругах. Проф. Добрянський заторкнув також справу поїздки президента ЗСА Ричарда Ніксона до Москви. Меморіял УККА в тій справі вже виготовлений і буде переданий Президентові ЗСА.

Збори Ради Директорів УККА

Порішено, що чергові збори Ради Директорів УККА відбудуться в суботу 15 квітня в Українському Інституті Америки в Ню Йорку. Адміністративний директор УККА мгр І. Базарко подав схему програми тих зборів, яка на днях буде розіслана до всіх членів Ради Директорів УККА.

Для підготови XI-го Конгресу УККА вибрано спеціяльний Комітет, до складу якого увійшли: о. шамб. М. Харина, проф. Б. Гнатюк, І. Білинський, проф. П. Стерчо, п-і Ст. Пушкар, С. Спринський і мгр І. Базарко. Проєкт XI-го Конгресу має підготовити згаданий Комітет і представити на нарадах найближчої Ради Директорів.

Найближче засідання Екзекутиви УККА відбудеться 15-го квітня 1972 року.

Д-р Михайло Снігурович переобраний на голову Відділу УККА в Ню Гейвені

Ню Гейвен. — В суботу 18 березня ц. р. відбулися тут Загальні Збори місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету Америки. Зборами проводила президія: Петро Слюсаренко — голова і Василь Добчанський — секретар. По вислуханні звіту голови уступаючої Управи і поодиноких референтів, Збори уділили абсолюторію, та висказали признання за проведену працю і вибрали Нову Управу в такому складі: д-р Михайло Снігурович — голова, д-р Ярослв Туркало — заст. голови, проф. Іван Телюк — заст. голови, Василь Добчанський — секретар, Сотник Іван Стратичук — скарбник і реф. Народного Фонду, Гнат Андрусишин — імпрезовий референт, Софія Данко і Степан Даців — члени Управи. Контрольна Комісія: дир. Микола Кошак, Михайло Пушкар і Богдан Антонишин. Товариський суд: мгр Олег Микетей, Степан Садівський і Василь Гачкевич.

МЕНОР ДЖУНІОР КОЛЕДЖ РОЗШУКУЄ УКРАЇНОК

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Сцена з „Наталки Полтавки" у театрі Менор Джуніор Коледжу, у виконанні студенток - українок і запрошених студентів. Але це — було колись... Нині на 170 студенток у Коледжі є тільки 16 українок і Український Клюб майже не проявляє активности.

ди, даної ще Аристотелем, що „добре вихована людина повинна вміти грати і співати", іншими словами — бути загальноосвіченою і розвиненою. Є також окремий відділ — „Бизнес адміністрейшен" — для заавансованої праці, чи дальших студій у ділянках діловодства, рахівництва, індустрії, торгівлі тощо.

Як повідомила в канцелярії одна з її працівниць та опікунка над студентками-українками п-і Аня Кічула, професорський склад Менор Джуніор Коледжу тепер складається з 9 Сестер Василіянок з відповідною освітою і науковими званнями, о. д-ра Мирослава Любачівського, який викладає українську мову і філософію, та 15 світських професорів — усі з найкращими кваліфікаціями (частина з них працює „парт-тайм", приїжджаючи на виклади не щодня).

Коледж, що має велику площу, паркувальну площу для кількох сотень авт і великі дільниці землі навколо будов, складається з таких основних будівель:

— Будова ім. Матері Неустаючої Помочі: навчальні авдиторії, кляси, лябораторії (треба зазначити, що хемічна й біологічна — надзвичайно технічно обладнані, а лябораторії для вивчення різних мов може позаздрити й сам „Берліц"), каплиця, адміністративні бюра, велика заля-авдиторія і студентська харчівня;

— Будова „Базиліяна": бюро Президента Коледж Матері Ольги і академічного Декана Сестри Соломії, бюра реєстрації й адміністрації, приміщення для професури, для Студентської Ради, яка бере активну участь у керівництві Коледжем. На другому поверсі й на балконі розташована велика, модерна бібліотека, в якій вже є біля 20 000 книжок і періодиків (розраховано на 60 000 томів); на балконі є Українська Бібліотека, про яку далі, а також кімнати для читання, для мікрофільмів, для прослухання записів з „тейпрекордів" та ін. удогіднення для навчального процесу.

— Дім св. Йосафата — студентський гуртожиток із великими сонячними кімнатами, кухнями, тощо, залями для читання, для відпочинку й товариських розваг.

Крім великої власної спортової залі, де вечорами відбуваються також концерти, або зустрічі з громадянством (був час, коли студентки Менору із запрошеними студентами показували тут „Наталку Полтавку" українською мовою, а студентки-американки й ін. національностей від зворушення плакали над долею Наталки), студентки користуються сусіднім великим парком для спорту, вправляючи відбиванку, гольф, теніс тощо.

Крім постійних викладів і наполегливого навчання, студентки проводять корисно й цікаво час у своїх різних клюбах: академічно передові студенти об'єднані у Клюбах; активні тепер Товариство Міжнародних зв'язків, Клюб романських мов, Спільнота Християнського життя, Менор Театр, Клюб Української Культури (мало активний через нестачу сил), Хоровий гуртом під керівництвом професора співу й музики Михайла Длябоги, Клюб студентських публікацій („Річники" Менор Коледжу, тижневий бюлетень „Факс-о-Прінтс", літературний журнал „Леафпрінтс").

Як зазначено, Менор Джуніор Коледж визнаний всіми відповідними властями. Як приватний — він не одержує федеральної чи стейтової допомоги, (мала федеральна йде тільки на потребуючих студентів), отже спирається на власні фінанси, які залежать від кількости студенток і різних допомог із приватних джерел. При Коледжі є „Рада Довірених" і „Освітня Рада". Раніше директорку Коледжу призначалося згори, а в 1970 р., після резигнації президента Коледжу Матері Єроніми через стан здоров'я, Рада Довірених одноголосно обрала президенткою Матір Ольгу на наступні 6 років.

У статті „До 25-ліття Менор Джуніор Коледжу" Банні Дазел писала: „За перпшу чверть століття Сестри Чину св. Василія Великого добились того, що Коледж з 11-ти студенток зріс майже до 200... Посвята Сестер у виконанні їх обов'язків принесла великі плоди... Постійно зберігаючи традиційну пов'язаність цієї Вищої Школи з візантійським обрядом, викладачі Менору включали, де могли — і включають, — у програму студій українські елементи. Особливу увагу звернено на українську історію, мову, літературу і музику. Також всі релігійні відправи провадяться згідно з візантійським обрядом".

А що говорять студентки? Ось коротко з листа колишньої студентки: „Час, який я провела в Менорі, був найщасливішим у моєму житті".

ФОРМАЛІЗМ І „СОВЄТСЬКІ ОБРЯДИ"

На зборах Тернопільського обласного партійного комітету, повідомила „Радянська Україна" з 4 березня, „говорилося, що в ряді партійних організацій ідейновиховна робота не завжди пов'язується з практикою. Вказувалось на низьку якість деяких лекцій, на елементи формалізму в організації і провенні нових радянських обрядів".

СУСТА відвідав Менор Джуніор Коледж

Під час XIII-го Конгресу Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), який відбувся у листопаді м. р., новообрана президентка Іня Гікава висловила необхідність ближчих зв'язків СУСТА з іншими студентськими організаціями.

У зв'язку з тим, три члени Управи СУСТА, в складі президентки Іні Гікавої, віцепрезидента на схід Юліяна Левицького і референта преси та інформації Ігоря Длябоги, відвідали Менор Джуніор Коледж, де вони обговорювали можливість ближчих зв'язків із Коледжем, з Президенткою Коледжу матір'ю Ольгою ЧСВВ, Сестрою Анною ЧСВВ та головою Українського Клюбу Роксоляною Кушнір.

Вирішено, щоб клюб зорганізував Український Фестиваль в Коледжу, збирав підписи на петиціях до Президента Ніксона в справі переслідувань на Україні, та щоб допоміг Фондові Катедри Українознавства в Гарварді.

Наприкінці І. Гікава запросила клюб на наступні засідання управи СУСТА, як також на весняну зустріч студентів на Союзівці.

І. Д.

ФРАНЦУЗЬКІ КОМУНІСТИ ПРОТИ МАОЇСТІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ду, бо ніхто не може відповісти на питання, чи думатиме ця молодь так само за кілька років... Зокрема, коли взяти до уваги реальні ідеали, сучасні захоплення цієї молоді. Не зважаючи на бажання основних змін, 61% бажали б жити таки у цій „поганій" Франції понад 40% бажали б жити у.., ЗСА або Англії, лише 9% в СССР і 7% у Китаї. З цього виходить, що молодь не має ідеальних зразків, лише невдоволена сучасним.

Це дало підставу сказати одному соціологові, що сьогодні взагалі нема молоді, і нервозність і невдоволення нагадують такі ж явища у старших. Молодь опинилася на роздоріжжі разом з батьками, лише поступає інакше тому, що має інші можливості, має більше вільного часу та енергії і не має обов'язків, які мають батьки. Проблеми молоді кожної західньої країни однакові, і розв'язки їх вона шукає не „за морем", а таки у себе. Прогрес в її уяві дуже сумнівний, як і у уяві батьків. Вона підсвідомо відчуває, що всі ми разом опинилися в спільному куті в зв'язку з тим, що не даємо ради із здобутками нашого розуму, техніки, цивілізації.

І дехто у Франції, як і скрізь у світі, ставить питання: як зупинити божевільний розвиток технічних „здобутків", не припиняючи прогресу? Здається, ввесь світ шукає „пророка", який би або дав розв'язку в напрямку „нового", або бодай переконав, що треба шукати здорової сполуки поступу із традицією.

Т. Дж.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

НА БРОНКСІ В НЮ ЙОРКУ У ВЕЛИКИХ ГАРАЖАХ для найнятих авт хтось почав „кампанію" розбивання вікон у автомобілях. Минулої неділі за один день там було вибито шиби в 54 автах, а впродовж тижня невідомі повибивали вікна в 150 таксівках. Поліція здогадується, що це діло молодих шоферів таксівок, які не задоволені з того, що їм платять менше, ніж старим шоферам. У деяких автах порозрізувано також опони.

ФРАНЦУЗЬКІ МАОЇСТИ ПОГРОЖУВАЛИ знищенням бомбою совєтського пасажирського джету „Ільюшин", якщо не дістануть 2 мільйони шв. франків, себто понад пів мільйона дол. Після докладної перевірки — той совєтський літак відлетів з летовища під Парижем із 140 пасажирами. Припускають, що та анонімна шантажева вимога була поганим жартом з цілю налякати совєтську амбасаду у Парижі.

РУМУНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ НІКОЛАЙ ЧЕУШЕСКУ ВИХАВ до вісьмох арабських і чорних африканських держав для затіснення зв'язків з ними, головно в торговельній ділянці. Коли Румунія відмовилась зірвати зв'язки з Ізраїлем після ізраїльсько - арабської війни в 1967 році — більшість арабських країн зірвали з нею взаємини, але згодом відновили їх.

У СТОЛИЦІ ІРЛЯНДІЇ БЕЛФАСТІ ВІДБУЛАСЯ демонстрація 50.000 протестантів: це було нове зламання офіційної заборони переводити будь-які політичні демонстрації, цим разом протестантами. Демонстрація мала на цілі перестерегти Британію проти будь-яких постанов, які в практиці поменшили б монопольні тепер прави й привілеї протестантів у Північній Ірляндії. На другий день демонструвало 5.000 католиків.

НЮЙОРКСЬКА ПОЛІЦІЯ ОБШУКАЛА ПОМЕШКАННЯ на „Іст Віледж", де примістилися члени банди „Геллс Ейнджелс", котрі намагалися втекти по пожежній драбині, але були затримані. У тих „янголів" знайшли бомбу, два наладовані пістолі та різні рушниці, набої, ножі, кастети тощо. Заарештовано шістьох членів банди, в тому трьох дівчат. Поліція напала на їх слід після того, як поблизу на Схід 3-ій вулиці було побито і пограбовано прохожого. Поліція встановила, що ті напасники мали такі ж самі куртки, як і „Геллс Ейнджелс".

ПОДЯКА

По волі Всевишнього, відійшов від нас у Вічність дня 27-го лютого 1972 р.

наш Найдорожчий і Незабутній

ТАТО, ТЕСТЬ, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАГЕР, СТРИЙКО і ВУЙКО, проживши 87 років

бл. п.

Проф. ОЛЕКСАНДЕР ВАЩУК

Оцим складаємо найщирішу подяку Всеч. о. Гр. Хмилевері з парафії „Чесного Хреста" в Асторії, за переведення похоронних відправ та відпровадження Померлого в Останню Дорогу на Український цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Щира подяка сотниковій д-рові Івановій Козакові, Побратимові по Зброї з визвольних змагань, — за виголошення зворушливої прощальної промови в похоронному заведенні під час Панахиди.

Сердечна подяка панству Марині і Антонові Ропковським за зібрання підтримки нас в нашому великому смутку, під час найтяжчих днів Померлого, перед відходом Його з цього світу, — а також нашій спонзор п-ні Вірі Дорожинській та її батькам п-ву Лесиням і родині п-ва Костиків і Залуцьких.

Наша сердечна подяка Родині, що не дивлячись на робочий день, прибули на похорони з далеких Торонта, Вашингтону та Філядельфії.

Наша глибока вдячність всім Рідним, Приятелям і Знайомим за пожертви на Сл. Божі за спокій душі Покійного, за вислови співчуття особисто і листовно, за квіти та участь в Панахиді і похоронах.

Сердечна подяка похоронному заведенню Quinn & Sons за солідне і дбайливе проведення похоронів, а Вельмишановному Сестрицтву з церкви св. Андрія в Бавнд Бруку за влаштування поминальної трапези.

Нехай Всевишній винагородить Вас усіх за Ваші добрі діла і труда.

В глибокому смутку:

дочка ОЛЕКСАНДРА з чоловіком д-ром ВІТАЛІЄМ БОГДАНІВ та сином ВОЛОДИМИРОМ

Ділимося сумною вісткою з нашою Ріднею, Приятелями і Знайомими, що в середу, 15-го березня 1972 року, з волі Всевишнього відійшов у Вічність в Торонті, на 67-му році свого трудолюбивого життя, наш Найдорожчий і Незабутній

МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

сл. п.

Дир. ІВАН МЕЛЬНИК

абсольвент Торговельної Академії у Львові, бувший директор „Золотого Колосу" у Львові, управитель Видавництва „Українське Слово" в Регенсбурзі, довголітній секретар 418 Відділу ім. Богдана Хмельницького УНСоюзу в Торонті, широко відомий і шанований громадський діяч.

ПАНАХИДИ за упокій душі Покійного були відправлені в похоронному заведенні Кардинала, при вул. 92 Аннет, о год. 8-ій веч. у четвер, 16 березня і п'ятницю, 17-го березня 1972 р. ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в суботу, 18 березня 1972 р. в церкві св. отця Миколая, звідтіля на цвинтар Парклавн.

Горем прибиті:

дружина ІВАННА з ДИЦІВ МЕЛЬНИК

син — д-р ІЛЯРІОН з дружиною ІРМОЮ і трьома дітоньками

донька — ТЕТЯНА з мужем інж. ЯРОСЛАВОМ ГОЛОВЧИЧЕМ

вуйко — МИКОЛА ГРИЦУНЬ з родиною

брат — ЙОСИФ в Україні

Ближча і дальна Родина в Америці і на Україні

Замість квітів на могилу Покійного, просимо складати жертви на Фонд Блаженнішого Кардинала Йосифа.

В жахливій розпуці ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями і Знайомими, що дня 20-го березня 1972 р. о год. 5:30 по пол. несподівано упокоїлася в Бозі наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА і КУЗИНКА

ДАРІЯ з БУТКОВСЬКИХ ВЕСОЛОВСЬКА

народжена в Монастириськах, Україна, дружина о. гімназійного професора Евстахія в Теребовлі, а останньо замешкала в Балтиморі.

ПАРАСТАСИ ПОХОРОННІ будуть відслужені в днях: 22, 23, 24 березня 1972 р. о годині 6:30 веч. в домі похоронним Lilly and Zeler.

ПОХОРОН відбудеться дня 25 березня 1972 р. о год. 8 рано до церкви св. Михаїла, а опісля на цвинтар св. Михаїла в Балтиморі.

В глибокім смутку:

о. проф. ЕВСТАХІЙ — муж

ЕВГЕН БОГДАН — син

ОЛЯ — синова

внуки: МАРІЯ, ЮЛІЯ, ЕВГЕНІЯ, НАТАЛКА, ТРИНА, МИХАСЬ, ГАЛЯ, ЛЮБОВ

і Родина в Україні і в діяспорі

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мойого Дорогого і Незабутнього МУЖА

бл. п.

ДМИТРА ДУЛИНА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в п'ятницю, 24 березня 1972 р.

в церкві СВ. ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ в ЧИКАГО, Ілл при вул. Кортез і Оклей о год. 7-ій веч.

Про молитви за Душу Покійного просить дружина МАРІЯ ДУЛИН з Родиною

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ПАВЛА ЧЕРВОНЯКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в ПОНЕДІЛОК, 27-го БЕРЕЗНЯ 1972 р. о год. 7-ій год. ранку в монастирі СВ. ЙОСАФАТА у ГЛЕН КОВІ, Н. Й., та

в СЕРЕДУ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1972 р. о год. 9-ій ранку в церкві УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ в МОНТРЕАЛІ, Канада.

ДРУЖИНА і ДІТИ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п. Степана Витвицького (WITWICK)

який відійшов у Вічність 24 березня 1971 р. складаємо 25.00 долярів на Дар Українському Воєнному Інвалідові.

РОДИНА

В світлу пам'ять мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

бл. п. інж. ВОЛОДИМИРА СТРІЛЕЦЬКОГО

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ складаю на Фонд „Церква в Потребі" суму 100.00 (сто) долярів.

Вдова ЯРОСЛАВА СТРІЛЕЦЬКА з Родиною

В світлу пам'ять мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

бл. п. ДМИТРА ДУЛИНА

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ складаю на Фонд „Церква в Потребі" суму 100.00 (сто) долярів.

Дружина МАРІЯ ДУЛИН з Родиною

ВАРТІСНА БІБЛІОГРАФІЧНА ПРАЦЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

лось при студіях українського друкованого слова. Прогалину цю заповнює праця д-ра Максима Бойка „Історично - бібліографічний нарис друкарства Волині, 1578-1830 рр."

Автор — син Волинської Землі, ентузіяст в науковій праці над дослідами культурних, а зокрема видавничих справ Волині. Серед багатьох статтей та розвідок особливо відзначаються його праці, які він видав під фірмою Осередку Бібліографії Волині, а саме: „Перша кооперативна бібліотека на Волині", англійською мовою, 1968; „Бібліографія джерел історії Волині, описовий довідник до 1900 р.", українською мовою, 1969; „Бібліографія періодики Волині", українською мовою, 1970; „Економічні та соціяльні проблеми в історії Волині", українською мовою, 1971.

На жаль, видані вони фотодруком і в обмеженій кількості примірників, лише для вжитку бібліотек, зацікавлених бібліографією частин України.

Тепер автор збагачує українську бібліографію ще одною цінною працею — нарисом друкарства на Волині, який фактично стає першою працею в цій ділянці, що охоплює цілість тематики, матеріялів, документів тощо. Треба сподіватися, що ця праця заповнить чимало прогалин у студіях української культури, оскільки вклад Волині в ділянці розвитку друкарства справді великий. Крім цього, сподіваємось, що цей бібліографічний нарис дасть історичне й статистичне джерело для дальших студій, глибшого вивчення наших старих книг, їх текстів, лицевих сторінок, передмов, присвят, заставок, мови, шрифту, ілюстрацій і т. д.

Історія українського друкарства незабаром досягне 400 років, а коли взяти до уваги Біблію Скорини з 1525 р., видану у Вільні, то фактично досягаємо 450 років першої книги спільною мовою :для Білоруси й України. Ввесь розвиток книгодрукування протягом чотирьох століть важливий, але перші два-три століття особливо важливі, оскільки вони займають собою дуже цінний період нашої історії, вказуючи на рівень нашого культурного розвитку.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ВІЛЛІ БРАНДТ ОТРИМАВ багато анонімових погроз, націлених — мабуть — на відстрашення його соціялістичної партії від виборів в провінції Баден - Вюртемберґ. Залізничний поїзд, яким їхав Брандт, зупинено на одному відтинку, щоб перевести докладну ревізію, чи нема у ньому бомби.

СПОРТ

Внутрішньо-клюбовий шаховий турнір УАСТ „Леви".

Внутрішньо-клюбовий шаховий турнір УАСТ „Леви" за індивідуальну першість почався в суботу, 4-го березня у власній спортовій домівці. Шаховий турнір проходить за системою — кожний з кожним і відбуватиметься у суботи й неділі кожного тижня. Для першуна шахового турніру після його закінчення є призначена грошова нагорода. До цього турніру зголосилися вісім шахістів, а саме мґр Мирон Турянський, Стефан Винниченко, Нестор Задорожний, Іван Гановський, Роман Припхан, Теодор Пилявка, Ярослав Маркевич і Мирон Модрицький. Технічним керівником шахового турніру УАСТ „Леви" є Теодор Школьник.

Управа УАСТ „Леви" щиро дякує дирекціям щадничій касі „Самопоміч" і щадничій касі „Певність" за грошовий дар у сумі $200.00 (кожна каса по $100.00) для спортової молоді нашого товариства з нагоди здобуття першою дружиною й резервою чемпіонату Вищої Дивізії групи „Червоні" Національної Футбольної Ліґи Чикаґо, та здобуття нашими юнаками чемпіонату Південної Дивізії юнаків у минулому, 1971-му році.

Петро Головатий

Відбулася інсталяція нової Управи УСТ „Ч. Січ"

В суботу вечором дня 11-го березня ц. р. у великій шкільній залі св. Івана Христителя відбулася традиційна, 48-ма з черги, інсталяція нової Управи на діловий 1972 р. Свято відкрив член імпрезової референтури, Василь Ткач, який привітавши численну спортову молодь і членство, подав програму вечора і покликав до слова голову Т-ва, Мирона Стебельського. Голова „Ч. Січі" пригадав історію „Січового руху" на Північно Американському Континенті, коли ще існувало більше сотні Осередків. З бігом років зі змінами обставин та багатьох інших причин в сучасному залишився одинокий Осередок, яким є „Ч січ" в Нюарку. Існування нашого Осередку треба завдячувати рядові діячам Т-ва, що на протязі років зуміли пристосуватися до обставин та тим притягали молодь та поширювали засяг праці. Коли в 30-х роках в нашому Т-ві були активні ланки: бейзболова, кошиківка, кружлів і гімнастична, то в сучасності в „Ч. Січі" є діяльні ланки: футболу, відбиванки, плавання, тенісу, настільного тенісу, шахів, гаківки, лещатарства, легкої атлетики і бриджа. Поза тим „Ч. Січ" дальше залишилася патріотичною організацією, бере участь і в інших ділянках українського життя та співпрацює з численними нашими Центральними і місцевими організаціями. Статутовою одначе працею Т-ва є фізичне виховання і плекання спорту в чому „Ч. Січ" під сучасну пору відзначається, взірцевим Українським Спортовим Т-вом в ЗСА і Канаді. Доказом цього є присутність в цій інсталяції нашої молоді і членства. Після слова голови В. Ткач попросив старших членів Т-ва: д-ра С. Янова і найстаршого члена „Ч. Січі" кол. кількакратного голову Т-ва Івана Атаманця, які покликали понад 40 членну Управу й перевели присягу.

У другій частині програми вечора відбулися, при перекусці, мистецькі точки, що їх виконали: Тріо І-ої жіночої відбиванкової дружини — Л. Сиґіда, Р. Сорочко і О. Ярош, спільна декламація на спортові теми, п-во Герта і Богдан Гірняки, О. Головацький, Омелян Гельбіґ і Віктор Роговський, збагатили програму веселими рецитаціями, спортовими жартами та популярними піснями. Приємне враження на присутніх гостей справив своїм виступом скрипаль п. Бортник, член оркестри „Няка" при акомпаньяменті Герти Гірняк. На особливе признання заслужили усі згадані виконавці і мистці, додатково і за те, що за свої виступи не взяло жадних фінансових гонорарів. Цим самим вони наслідували членів Управи Т-ва, які за свою важку і відповідальну працю з українською молоддю виконують теж безплатно, а то дуже часто додають до тієї праці ще й власні фонди.

Між точками мистецької програми з привітом для УСТ „Ч. Січ" виступив голова станиці Вільного Козацтва от. Б. Дацьківський, який, висловивши велике признання „Ч. Січі", висловив прохання до нової Управи прийняти його в членські ряди Т-ва та цілу його станицю. Присутній на цій інсталяції був теж парох Української Католицької Церкви о. д-р М. Гринчишин.

О. Твардовський

ВІДБИВАНКОВІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК

Відбиванкові змагання жіночих і чоловічих команд за першенство Української Спортової Централі Америки і Канади відбудуться в суботу 29-го квітня ц.р. в Рочестері, Н.И., в залі Monroe Community College, 1000 East Henrietta Road, Rochester, N.Y. Початок змагань о год. 9-ій ранку. Господарем змагань є УАСТ-Рочестер. Зголошення до змагань враз із вписовим по $25.00 від команди, слати до 3-го квітня ц.р. на адресу: Roman Kucil, 79 Chevalin St., Rochester, N.Y. 14621, телефон: (716) 467-2377 або (716) 275-2308. Першенства закінчаться вечерею усіх учасників та гостей, роздачею нагород переможцям і забавою в домівці УАСТ-Рочестер.

Роман Куціль

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 1972 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Річні загальні збори Т-ва І. Франка 146 Відд. о год. 7-ій веч. в УНК Орлик, 9740 Кінкейт. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії та вибір нової на 1972 р. Проситься чл. прибути. — Е. Репета, пред., Г. Корб'як, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Верховина — 184 Відд. о год. 3-ій попол. в домі Укр. Кат. Ветеранів, 33 Схід 7-ма вул. з програмою річних загальних зборів. Проситься чл. прибути. — П. Содоль-Зілинський, предс., Б. Ластовецький, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Свобода 194 Відд. о год. 4-ій по пол. в приміщенні Самопомочі, 98 Друга Аве. Проситься чл. обов'язково прибути. — М. Салдан, гол., Ев. Манацький — секр.

НЕДІЛЯ, 26 БЕРЕЗНЯ 1972 р.

БАЙОН, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Т. Шевченка 281 Відд. о год. 6 веч. в УН-Домі, 35 Е. 23-тя вул. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії та вибір нової на 1972 р. Проситься чл. прибути. — М. Сірий, гол., М. Волошин, секр.

ЧИКАҐО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Арх. Михаїла 157 Відд. о год. 1-ій по пол. в Домі СУМА при 1923 Зах. 51 вул. На порядку: звіти Управи та вибір нової на рік 1972. Проситься вирівняти вкладки. — П. Хома, гол. В. Матичак, фін. секр.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні загальні збори 385 Відділу о год. 4-ій по пол. в УНДомі 28 — 2-га вул. Норд Іст. На порядку: звіти Управи та вибір нової на 1972 р. Проситься чл. прибути. — Г. Цапіж, гол., Я. Карпяк, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6721. Нікко важко ранив Тарзана ножем

NIKKO, THE LAST OF THE FAKE TRADING-POST CONSPIRATORS, HAS STABBED TARZAN, WITH A NEAR-FATAL THRUST OF HIS KNIFE...

...WHICH IS IN AN AREA THAT TARZAN CANNOT REACH!

IT'S BEGINNING TO STING—I'D BETTER GET BACK TO TSHULU WITH NIKKO!

Нікко, останній із змовників з фальшивої торговельної станиці проколов Тарзана, поціливши його майже смертельно ножем... який застряг у місці, що його Тарзан не може досягнути.

Починає наривати, — я радше вернуся з Нікко до Чулю!